

**Tento materiál byl vytvořen v rámci projektu Operačního programu
Vzdělávání pro konkurenceschopnost.**

Projekt MŠMT ČR	EU PENÍZE ŠKOLÁM
Číslo projektu	CZ.1.07/1.4.00/21.2146
Název projektu školy	Inovace ve vzdělávání na naší škole ZŠ Studánka
Klíčová aktivita III/2	Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT

Sada č. I

Identifikátor DUM: VY_32_INOVACE_SADA I_Z , DUM 7a

Vzdělávací oblast: Člověk a příroda

Vzdělávací obor: Zeměpis

Název: Shin – pravdivý příběh ze Severní Koreje

Autor: Mgr. Ilona Bartošková

Stručná anotace: Shin Dong-hyuk se narodil v severokorejském koncentračním táboře, ze kterého se mu po 22 letech podařilo utéct. Text popisuje jeho životní příběh. Je strukturován tak, aby bylo možné využít metody čtení s předvídáním. Příběh seznamuje žáky s existencí totalitního režimu v Severní Koreji a ukazuje některé jeho rysy.

Metodické zhodnocení: Materiál byl odpilotován ve třídě 7.C dne 23. 6. 2011. Časová dotace 1 hodina. Naplňuje očekávaný výstup „žák vymezí státy hosp. vyspělé a zaostalé, uvede ... kulturní zvláštnosti regionu“. Lze jej použít i v 8. ročníku k tématu Demokracie a diktatura a naplnění očekávaného výstupu „žák vysvětlí rozdíl mezi diktaturou a demokracií“.

Součástí tohoto výukového materiálu je PowerPointová prezentace č.7 . Obsahuje motivační část, která by měla předcházet použití tohoto materiálu, a část, která informuje o Shin Dong-hyukovi a situaci kolem koncentračních táborů v Severní Koreji.

Text je možné dát k rozstříhaný k dispozici žákům nebo jej může postupně číst učitel.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Shin

Jednoho rána na konci listopadu 1996 vyvedla stráž v koncentračním táboře Kaechon tehdy čtrnáctiletého Shina a jeho otce z podzemních kobek, kde je sedm měsíců krutě mučili. Spoutané a se zavázanýma.

Oba v tu chvíli v myslích kráčeli vstříc jisté smrti. Místo popraviště ale četa oba posadila na "čestná" místa v první řadě muklů. Veřejné představení, které se konalo dvakrát až třikrát do roka, mohlo začít.

Jak bude příběh pokračovat?

Bachaři zpozvalí dovekli dvě zubožené figury. Jedna byla tak ztýraná, že se jí pod kůží jasně rýsovaly kosti, druhá byla od hlavy k patě opuchlá od soustavného mučení. "Když dotáhli odsouzence blíž, k mému úžasu jsem zjistil, že je to matka a bratr," líčil Shin. "Matka se na mě před popravou podívala. Nevím, jestli chtěla něco říct, protože byla svázaná a nemohla mluvit. Před jejím pohledem jsem ale uhnul," vzpomínal Shin.

"Otec plakal, ale já jsem nebrečel," řekl Shin s tím, že si k matce vlastně nikdy neměl možnost vytvořit vztah. Před popravou zazněl strohý rozsudek: "Chang Hye-kyong a Shin Ha-kun, nepřátelé lidu, jsou odsouzeni k smrti." Popravčí četa nejdříve pověsila matku a potom zastřelila bratra. Oba se provinili tím, že se pokusili o útěk z tábora číslo 14 Kaechon. Na místě, kterému se v KHDR přezdívá zóna totální kontroly, začal o čtrnáct let dříve i strastiplný příběh Shina.

Matka a otec si za vzornou práci v koncentráku mohli užít výsadu jen pro pár vyvolených - dostali možnost se vzít. Po svatbě spolu společně strávili pět nocí a pak je navždy oddělili. Shin se tak narodil v roce 1982 za zdmi gulagu a nikdy nepoznal nic jiného než život vězně určeného k likvidaci.

Prvních dvanáct let mohl žít s matkou, která každý den tvrdě dřela na poli od pěti hodin od rána až do večera a pak si pod ideologickou rouškou vyslechla kritiku za nesplnění kvót. Ztrápená ulehala den co den do postele kolem půlnoci a na výchovu syna jí nezbývalo příliš času.

Když začal Shin chodit do školy, vídal matku už jen jednou až dvakrát ročně. V táborové školní škamně ale šlo o vzdělání až v poslední řadě. O učebnicích si mohli žáci nechat jen zdát a sotva se naučili číst a psát.

Děti trestanců se nikdy neměly dostat mimo tábor, a tak se jim vyhnul i ideologický dril a mantry o světlých zítřcích pod vedením věčného prezidenta Kim Ir-sena a milovaného vůdce Kim Čong-ila. Heslo nad školou bylo výmluvné: "Každý se musí řídit pravidly."

Daleko častěji dřely ratolesti do úmoru na polích nebo v dolech. Shinova dětská pracovní skupina například stavěla elektrárnu. "Někdy zemřelo za den i čtyři nebo pět dětí," vyprávěl Shin. Dozorci na ně po každé smrtelné nehodě jen křičeli, ať nepřestávají pracovat.

V roce 1996 se Shinův už tak trudný život proměnil v peklo. V souvislosti s útěkem matky a bratra poznal ty nejhroznější kouty tábora. V tajných podzemních celách ho bachaři mučili, aby žaloval na svoji rodinu, kterou roky neviděl.

Byl jsem nahý, měl jsem spoutané nohy a ruce svázané provazem. Pověsili mě za nohy ze stropu," vzpomínal Shin na mučení. Ještě předtím, než v bolestném křiku omdlel, cítil na svých zádech pálení ohněm. Pak se probral pomočený a pokálený v cele, kde mu život zachránil starší vyzáblý vězeň.

Těsně před mučením zároveň poprvé po letech týrání pochopil, čím se provinil a proč léta trpí v koncentráku.

Jaké bylo Shinovo provinění? Co mohl spáchat ve svém životě tak hrozného?

Byl typickou obětí pravidla dědičné viny. Bratři jeho otce za Korejské války kolabovali s Jihokorejci a nakonec na jih poloostrova i utekli. Za jejich zločin musely trpět všechny generace příbuzných.

Po popravě matky a bratra byl táborový život pro Shina ještě těžší. Jako zrádce lidu okoušel často bití a šikanu od učitelů i dozorců. Utrpení nebralo konce a k tomu všemu byl svědkem toho, jak bachaři znásilnili jeho sestřenici.

Záminku si našli snadno, prý se příliš přiblížila k ostnatému drátu. Její matku připoutali ke stromu a dceru uprostřed dne znásilnili. "Teta omdlela. Když se probírala, našla dceru nahou, ležela v bezvědomí a nemohla dýchat," líčil Shin. Z hrůzného zážitku se nikdy nevzpamatovala.

Sám Shin začal pracovat jako opravář šicích strojů v táborové textilce. Jednoho dne táhl stroj do druhého patra a jeho ochablé ruce obrovskou váhu neunesly a přístroj mu upadl.

Co může následovat dál?

"Jako trest mi usekli prostředníček," líčil Shin svoji doživotní hořkou vzpomínku na pobyt v táboře.

První myšlenky na útěk se Shinovi vkradly do hlavy s příchodem Parka, který do tábora přišel v roce 2004 a okamžitě se stal Shinovým přítelem. Park byl první, kdo mu popisoval život mimo tábor, barvitě líčil své zkušenosti z jiných asijských zemi a otevřel Shinovi oči o okolním světě.

První příležitost na riskantní útěk, který se trestal smrtí, přišla druhý lednový den v roce 2005. Skupina vedená Shinem měla posbírat dřevo na otop. Vězni zašli až k plotu s ostnatým drátem, který odděloval tisíce vězňů od vnějšího světa a kterým procházel proud.

Shin s Parkem se k němu nenápadně přiblížili a jali se proktestit si cestu na vytouženou svobodu. "Běžel jsem k ostnatému drátu. Když jsem jím prolézal, náhle jsem ucítil obrovskou bolest, jako kdyby mě někdo bodal do nohy," líčil Shin svůj útěk.

"Skoro jsem omdlel, ale instinktivně jsem se prosmýkl plotem. Ohlédl jsem se a Park ležel bez hnutí na ostnáci," vzpomínal Shin. Mrtvý kamarád mu přitom zachránil život, protože padl na dráty a svým tělem uzemnil elektrický tok.

Svému kamarádovi už nemohl pomoci, a tak opojený radostí utíkal s krvácející nohou do bezpečí.

První den se vloupal do domu, snědl tu všechno jídlo a ukradl předěl rýže, který později směnil za peníze. Financemi podplatil pohraničnický, kteří přimhouřili oči, když překračoval zamrzlou řeku Tumen na hranicích s Čínou.

Měsíce se skrýval v říši středu a později se s pomocí komplice dostal na jihokorejský konzulát v Šanghaji, odkud po šesti měsících odcestoval do Soulu. Dnes jezdí po světě a užaslým posluchačům vypráví svůj příběh. Někteří nevěří, ale odborníci podle jeho nákresů potvrdili, že Shin líčí pravdu - ať už je jakkoli krutá a jen těžko pochopitelná.

Použité zdroje:

Severokorejec se v gulagu narodil a sledoval tam i popravu matky . *IDnes.cz* [online]. 2011-06-22, [cit. 2011-06-22]. Dostupný z WWW:
<http://zpravy.idnes.cz/severokorejec-se-v-gulagu-narodil-a-sledoval-tam-i-popravu-matky-p88-/zahranicni.aspx?c=A110621_161210_zahranicni_stf>.